

Sekminių šventės išvakarėse Faverney vienuoliai nusprendė išstatyti Švenčiausiąjį Sakramentą viešai adoracijai. Naktį bažnyčioje kilo gaisras, kuris sunaikino altorių ir kitus kulto reikmenis. Monstrancija su Švenčiausiuoju Sakramentu buvo rasta kybanti ore ir visiškai sveika. Stebuklingoji Ostija yra išlikusi iki šių dienų, ir daug piligrimų kasmet atvyksta prie jos pasimelsti, pagerbti stebuklo atminimą.

Vitražas, kuriame vaizduojamas stebuklas

Faverney mažoji bazilika

Bažnyčios interjeras

Stebuklingosios Ostijos išstatymas

Senovinė graviūra, vaizduojanti stebuklą

Monstrancija su stebuklingosios Ostijos relikvija

Prancūzijoje XVII a. sparčiai plito protestantizmas ir kalvinizmas, nes naujosios konfesijos kilmingiesiems ir dvasininkijai, ateinantiems iš Katalikų Bažnyčios, teikė daug materialinės naudos.

Tai kėlė pavojų daugelio žmonių tikėjimui, net vienuolynuose atsirado daug netikrumo. *Faverney* buvo benediktinų abatija, kurios vienuoliai nutolo nuo pirminės steigėjo regulos. Jie liko itin pamaldūs tik Blansh Dievo Motinai, kuri buvo plačiai pagarsėjusi savo stebuklais. Jos užtarimu įvyko daug stebuklų: netgi sugrižo į gyvenimą du dar nepakrikštyti vaikeliai. 1608 metais Sekminių išvakarėse benediktinai nusprendė įrengti altorių Švenčiausiojo Sakramento išstatymui ir adoracijai. Monstrancijos „mėnuliukas“ buvo labai didelis, todėl buvo įdėtos dvi Ostijos. Po mišparų vienuoliai paliko monstranciją ant laikinojo altoriaus.

Kita rytą zakristijonas atrakino bažnyčią ir rado ją pilną dūmų, o altorių virtusį pelenais. Išgirdę jo riksmą iškart atbėgo vienuoliai ir kiti žmonės: jie ėmė žarstyti pelenus, tikėdamiesi rasti kokią monstrancijos dalį. Dūmams išsisklaidžius žmonės apstulbo pamatę monstranciją, pakibusią ore. Tuoj susirinko dar didesnė minia: visi norėjo pamatyti Eucharistijos stebuklą, nes nepaisant gaisro Ostijos liko visiškai sveikos. Sumišę benediktinai paprašė patarimo iš Vesulo brolių kapucinų. Šie paruošė naują altorių ir aukojo Šventąsias Mišias. Per Pakylėjimą monstrancija lėtai nusileido ant naujojo altoriaus. Pasibaigus kanoniniam tyrimui, liepos 10 d. Bezansono arkivyskupas paskelbė, kad stebuklas yra tikras. Rugsėjo 13 d. Rodžio arkivyskupas, tuo metu buvęs nuncijumi

Briuselyje, su stebuklu supažindino popiežių Paulių V, kuris paskelbė atleidų bulę. Stebuklas atgaivino daugelio žmonių tikėjimą tikru Jėzaus buvimu Eucharistijoje.

1862 metais Šventoji apeigų kongregacija leido švęsti šį stebuklą.

1908 metais 300-osios stebuklo metinės buvo iškilmingai paminėtos Nacionaliniu Eucharistijos kongresu.

Net šiandien galima pamatyti ir pagarbinti vieną iš tų dviejų Ostijų. Kita Ostija buvo padovanota Dolė bažnyčiai, ir, nelaimėi, 1794 metais ją sunaikino revoliucionieriai.